

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîndăiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 12 August st. v.

(=) În două rânduri scurte am înregistrat ieri o scire de cea mai mare importanță:

Principele de Bismarck, nu altul, ci chiar el, cancelarul de fer, care este tata statelor moderne înarmate din tălpi până în creștet, el voește să inițieze acuma desarmarea Europei.

Mare cuvânt e acesta, minunată perspectivă deschide înaintea ochilor bieților contribuabili din toate părțile continentului!

Să luăm de pildă monarchia noastră. Să ținem că scirea noastră de ieri este exactă, să ținem mai departe că va isburi puternicul Bismarck să înduplece toate statele la reducerea armatelor, — căci dacă numai unul nu s'ar învoi, nu se poate învoi nici unul, — și să ținem în fine că armata noastră comună astfel 'și-ar pute demite numai a treia parte din ofițeri și ostași sei.

Această a treia parte însă în timp de pace însemnează vre-o 60—80.000 de oameni, ear' în timp de mobilizare vre-o trei până în patru sute de mii.

Câte brațe de muncă n'ar fi redate destinației lor proprii, câte familii sărace și năcăjite nu 'și-ar recăștiga dintre acestia pe cel mai vigoros membru, pe susținătorul lor!

Dar' apoi dacă ne gândim la cheltuielile de întreținere, echipare și înarmare ale acestor mii, care după desarmare ar rămâne în cascele statului sau poate chiar în pungile contribuabililor.

Astăzi toate statele europene gem sub bugetele ministeriilor de apărare, care consumă pretutindenea cea mai mare parte a veniturilor terii. Pretutindenea auzim, că cheltuielile de înarmare și apărare silec guvernele de-o parte să sporească impozitele pe cetățeni, de alta să reducă cheltuielile pe alte terene, economice, culturale, sanitare etc.

Ce schimbare, dacă deodată armata noastră s'ar reduce la a treia parte! Bani economisiți aici s'ar folosi pentru întregirea rețelelor de comunicație, pentru institute culturale și umanitare, s'ar pute plăti mai bine funcționarii și prin urmare am avea administrație, justiție, postă, telegraf, drumuri, căi ferate, cu un cuvânt, toate instituțiile publice le-am avea mai bune.

Ear' mai departe ar deveni poate superflue desele „reforme“ ale impozitelor directe și indirecte, care „reforme“, deaproape privite, de regula s'au dovedit că nu sînt altceva, decât sporiri

ale impozitelor, numite cu un nume mai puțin înspăimîntător pentru contribuabili. Ba mai scii — ajungînd cu vremea și noi la calamitățile miniștrilor de finance americani, care nu sciu ce să facă cu excedentele de milioane de dolari din bugetele lor, după-ce vor fi îmbunătățite toate, după-ce vor fi plătite toate datoriile publice, s'ar pute chiar întempla să vedem și la noi vre-un ministru de finance venind cu o „reformă“ financiară, prin care să se reducă sarcinile publice, care la noi, decînd își aduc aminte cei mai bătrîni oameni, mereu s'au urcat, dar' nici-odată nu s'au scărit.

Ce timpuri fericite ar fi atunci. Câte inimi și câte glasuri ar lăuda și preamări pe Bismarck, dacă ar fi în stare să facă și una ca asta!

Sînt foarte ademenitoare reflexiunile care se pot face despre acest obiect și perspectiva, care se deschide înaintea lui. Dar' cu toate acestea, bine vor face contribuabilii să nu se lase ademeniți de aceste reflexiuni, de această perspectivă.

O să vedem cât de curînd, ce va fi din treaba asta. Deocamdată nu intrăm în meritul cauzei, nu ne întrebăm, dacă scirea ce am căpătat și publicat ieri poate fi adevărată, dacă e de creșut, că Germania va fi cea dintîiu care propune desarmarea popoarelor.

Amintim numai, că idea reducerii armatelor și înarmărilor nici-decum nu e nouă. Au propus-o deja mulți în multe rânduri, se ocupă mulți cu ea și s'au format chiar mai multe reuniuni cu scopul de a o propaga.

Dar' modul cum s'a susținut și propagat această idee până acum, a fost numai teoretic sau academic, ear' ea, în considerarea factorilor care au susținut-o, numai un *pium desiderium* al unor oameni buni de inimă.

Ca *pium desiderium* le va fi zăcut la inimă și oamenilor de stat, care sînt chemați să hotărască asupra ei, dar' se o prefacă în realitate până acum nici un om politic de importanță nu s'a gândit.

Toată lumea e convinsă, că bună ar fi, dar' cu puțină cugetare ear' toată lumea înțelege, că este nespun de greu a o pune în practică.

O conferință internațională cu greu va pute decreta desarmarea statelor, dacă nu se vor aplană mai întîiu deosebiri de interese și putere, gelosiile și poftele de cucerire și de răzbunare dintre diferitele state.

Cu alte cuvinte, până când nu vor perî din lume cauzele, din care se încep și se poartă războaiele, n'are nici o șansă

de reușită idea reducerii armatelor. Până când temerea de războiu există în lume, fiecare stat, fiecare națiune are interes vital să stee gata de apărare, să dispună de puterea înarmată cea mai mare posibilă pentru timpurile de primejdie.

Ear' între împregiurările europene de astăzi, cine ar pute țice că pericolul de războiu nu mai amenință din nici o parte.

De aceea să fim pregătiți, că va mai trece mulțioasă vreme, până când vom vedea armatele micșorându-se, și multe cheltuieli, multe credite și datorii publice vom mai plăti până atunci.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 12 August st. v.

Visita Țarului în Berlin.

Față cu scirea biroului telegrafic Reuter, după care Țarul va veni la 16 Septembrie dela Copenhaga la Potsdam și Berlin se susține că, conform programului de călătorie al Țarului, pentru visita Țarului numai timpul dela 28 August până la 5 Septembrie îi mai stă la dispoziție. Mai multe foi împărțesc, că în Berlin și Potsdam au sosit deja 64 polițiști secreți rușesci, care au și dat de nisce Ruși bănuți de a fi nihiști. Foile conservative din Germania spun mai departe: Adevărata cauză a amănării visitei Țarului în Berlin zace în raporturile ambelor curți și cabinete, care sînt mai rele ca ori-cînd altădată. Un revolver, care de obicei zace tot pe masa Țarului, este un bun mijloc de intimidare pentru toți cei-ce vorbesc cu el, și așa el nu întârzie nici-odată opoziție și nu trebuie să asculte sfaturi avertisitoare. Dacă călătoria berlineză ar fi chiar un lucru hotărît, mîne deja ar pute să se reștoarne toate dispozițiile, pentru-că într-aceste Țarul s'a gândit altfel.

Exregina Natalia.

Exregina Natalia a renunțat în ultimul moment la planul ei, de a veni la Belgrad încă în decursul acestei luni. Prin aceasta, se vede, ea a scos regeția și guvernul dintr-o mare perplexitate. Care sînt motivele, pentru care 'și-a schimbat planul, nu se scie. De-o parte se vorbește că e bolnăvicioasă, de altă parte se afirmă că guvernul rusesc 'și-a dat toată silința, de a o desmăta dela planul ei de călătorie. Cu greu ne vine a crede, că guvernul din Petersburg se se fi eșofat prea tare pentru de a face regelui Milan o asemenea plăcere. Mai plausibilă s'ar pără, după unele diare, versiunea, că hotărîrea regentei și a gu-

vernului, de a nu-i pregăti în Belgrad nici o primire oficială și de a o privi preste tot pe timpul cât va sta în capitală ca pe o persoană privată, a avut un efect deprimător asupra ei și s'a aflat îndemnată a renunța deocamdată la proiectul ei de călătorie. „Pester Lloyd“ observă: „Stee lucrul cum va sta, tot nu 'i-se poate atribui nici o importanță politică. În special pentru noi cei din Austro-Ungaria ar fi indiferent, dacă regina petrece în Yalta ori în Belgrad, dacă stă în conac sau altundeva, dacă 'i-se fac onorurile regale ori dacă e tractată ca o persoană privată. Asemenea lucruri ar fi cam irelevante pentru mersul politicii celei mari și în special pentru raporturile monarchiei noastre cu statul vecin.

Afacerea cretensă.

Afacerea aceasta e pe cale de a se stînge. Procederii prudente și energice a lui Șakir-Pașa 'i-a succedat a pune capăt insurecțiunii. Insurgenții sînt deja pe cale de a intra în negocieri cu guvernul, ei primesc parlamentarii lui cu multă prevenire și asigură că vor primi bine trupele ce se recer pentru restabilirea ordinii. Se vede că slabele prospecte, de a primi sucurs din afară și de a face pe Europa de apărătorul lor, au îndemnat pe insurgenți a se demite la negocieri.

Un suplement interesant la istoria diplomatică a afacerii cretense conține următoarea împărțire din Constantinopol:

Domnul de Nelidoff a fost primit dela consulul rusesc din Atena Bachmetieff o depeșă, în care acesta îi raportă, că domnul Trikupis 'i-ar fi împărțit, că dacă Sultanul nu află nici un remediu, ar fi hotărît să trimită la Creta 20.000 oameni și toate vasele de lipsă, fără considerare la ceea ce ar pute urma dintr'asta; s'ar tracta de o datorință națională, dela care nu se poate retrage, și avînd chiar numai 1000 oameni la dispoziție, și pe acestia 'i-ar trimite. Bachmetieff a adaus, că el și mulți dintre colegii lui ar fi de părere, că Trikupis vorbește serios și ar fi decis a-'și realiza amenințarea aceasta. Totodată a sosit lui Riza-Pașa o depeșă dela ambasadorul turcesc din Atena, în care 'i-a fost spus, că Grecii s'ar retrage dela ori-ce acțiune, dacă Sultanul ar împlini mai ales dorințele financiare ale Cretensilor. Astfel în două forme deosebite s'a fost exerciat o presiune, care poate ușor să aibă vre-un succes. În realitate amîndouă depeșile își vor avea efectele lor, și cine scie, dacă Sultanul, în

aversiunea sa față cu brutalități de ori-ce soi și mai ales față cu un războiu, nu ar fi fost aplecat să cedeze, dacă nu ar fi sosit un ajutor ciudat. Precînd cele două telegrame 'și-au avut efectul, nota grecească era predata cabinetelor și contele Kálnoky a fost și răspuns la ea, ear' cuprinsul acestui răspuns a fost pe cale telegrafică împărțit ambasadorului austro-ungar baronului Calice. Acesta a împărțit răspunsul marelui-vezir și din atitudinea refusătoare a contelui Kálnoky, Poarta a primit din nou siguranța propriei ei atitudini, care a îndemnat-o apoi la măsurile energice anunțate prin nota circulară.

Encyclica Papei.

Cea mai mare parte a celei mai nouie encyclice papale e consacrată venerației Sfîntului Iosif și vorbește despre importanța acestui patron al bisericii catolice. Numai pe la sfîrșit se ocupă cu cestiunea socială din prezent. Această parte a circularei papale sună: Din vieța lui Iosif ar trebui să iee pildă aceia, care sufer și își câștigă pînea cu lucrul mînilor lor; ei pot, dacă o fac fără violarea dreptății, să ajungă din sărăcia lor la o stare de vieță mai bună, dar' a răsturna ordinea stabilită de providința divină nu o permite mintea și dreptatea. Da, a păși la forță și răstvrătire, este o încercare nebună și are drept urmare și rele mai mari decît acele ce ar fi a se înălătura. Cei lipsiți nu trebuie deci să se încreadă promisiunilor oamenilor răstvrătitori, ci să urmeze exemplul sfîntului Iosif, precum și dragostii părintesci a bisericii, care din ce în ce se îngrijesc mai mult de starea lor.

O festivitate națională în Paris.

Sămbăta trecută s'au adunat în Paris 13.000 de primari comunali, ca să viziteze expoziția. Această vizită s'a desvoltat cu o impunătoare manifestațiune națională, care varșă oare-care lumină asupra situației interne din Franța. „Neue Freie Presse“ primesce din Paris următorul raport despre decursul ei:

Paris, 20 August. Festivitatea primarilor (*maires*), care a avut loc alaltăieri, Sămbătă, a avut un decurs preste măsură de splendid. După amăzi s'au adunat primarii din 13.000 de comune din țeară înaintea palatului municipal. Toți erau închini și eșarpe tricolore. Unii purtau frac, alții redingotă, mulți simple jachete de postav, câte unul

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Măța și șoarecii.

— Fabulă —

de

Tr. I. Magier.

Într-o casă părăsită
— Din strada unui oraș,
De mult timp nelocuită,
Mulți șoareci aveau lăcaș.
Șomani, soboli și cărțițe,
După dragă vocea lor,
Cât e draga diuliță
Într'însa țineau sobor...
... Într-o zi, când chiar mai bine
Sfătuiau în adunare,
Un pîsoiu eată-l că vine!...
Ce făcu!?... O scîiți, îmi pare!...
... Așa astăzi, așa mîine,
Și de astăzi regulat,
Cotoiul necurmat vine;
Ear' bieții șoareci tot scad...
...
Într-o noapte ear' s'adună,
Vorbesc mereu și tăcut,
Tot insul avînd să spună,
Ce-ar fi oare de făcut!?...
... Adunarea hotărî:
Nici-unul nu se străbată,
— Pîn' cotoiul va trăi, —
Din gaură vre-odată.

... Când cotoiul auzi
Cum le sună hotărîrea,
Foarte tare se măchui
Și era se-și peară firea.

Deci își dișe: „Voiu proba
„Să lucrez cu politică,
„Căci lumea-o poți înșela,
„Dacă ai bună tactică“...

... Deci pe grindă se urcă,
C'avea voe de dormit;
Dar' oh! eată-l se scîpă
Și grumazul 'și-l-a frînt...
... Apoi ca și cel-ce moare,
El căsca mereu din ciort
Și ncepe-a da din picioare;
Simulând că ar fi mort...

... Când un biet de șoricel,
Ce din gaură pîndi;
Îngrozit ca vai de el,
Tremurînd îl agră:

„Auzi, jupâne pîsoiu!
„Foalele când o se-ți vîd
„Umflat chiar cât un cimpoi,
„Nici atunci n'o se te cred...“

Când lumea 'n tine se 'ncrede,
Vești, și nici-cît n'abusa;
Căci mai mult nu-ți va succede,
Ori-și-cît vei simula.

Istoria unei jalusii.

Novelă franceză.

Tradusă liber de Măgur.

Într-o seară senină și rece de Ianuarie mergea un om, cu mîinile infundate în buzunarele paltonului seu blănit, cu pași repezi preste bulevardul Haussmann. Pașii sei regulați răsuna pe pavagiul de asfalt al străzii, mai cu totul pustie pe la această oară tardie. Ciasornicele iluminate din cele două turnuri ale bisericii Augustinilor arătau că sînt câteva minute preste oara a unsprezece. Numai din când în când mai trecea câte cineva pe stradă. Din vreme în vreme se duriga preste șinile lucite câte un tramvai, ai cărui cai erau înveliți într'un nor de negură. Vizitiul nu mai avea nevoie să trîmbețe, ca să țină libere șinile pentru vehicolul seu, căci trăsurile erau tot atât de rari ca și pasanții. Abia se mai vedea câte o birje mergînd încet către casă după munca zilei, sau câte o trăsură boerească trecînd repede cu felinarele ei luminoase și elegante. Noaptea primăvara a fi foarte rece. Luna lucia luminoasă pe firmamentul fără leac de nor și lumina ei albă contrasta precis cu umbra bizară a lungilor șire de case.

Pasanțul nostru, adus prin rîceala uscată a serii într-o bună dispoziție, mergea harnic înainte, urmînd fel de fel de gânduri vesale. În adevăr doctorul Pascal Borsier nu avea cuvinte să se plîngă de soarta lui. Abia de 35 de ani, era deja medic șef la mai multe

spitale, membru al academiei de medicină și profesor substitut la Collège de France. Într-o etate, în care alții se luptă încă cu greutatea începutului, a isbuit se-și creeze o pozițiune de tot excepțională. Desul de avut fiind, ca să nu fie silit să se prea ostenească cu praxa medicală, cea mai mare parte a timpului seu o dedica pentru lucrări științifice, care îi câștigau recunoștința lumii savante, o recunoștință de care el cu toată sinceritatea se bucura.

Precît se apropia doctorul mai mult de strada Lamennais, în care ședea, pe atât de mult luau și gândurile lui o altă direcțiune. Căci tare ar greși cineva, dacă ar presupune că studiile științifice atât îl ocupă pe doctorul Pascal Borsier, încît pentru altceva să nu mai fie accesibil. Științei îi dedica numai o parte din dragostea sa. Înainte cu câțiva ani se căsătorise cu fîica unui funcționar mai înalt din ministerul de interne, căruia îi dăduse ajutorul seu medical la una dintr'acele boale nemiloase, al căror inevitabil sfîrșit prin știința medicală se poate întîrzi, dar' incungiura cu totul nu se poate.

La fiecare vizită a bolnavului găsia la patul lui de suferințe o copilă frumoasă și încântătoare, care precînd îl scruta progresul boalei, ridica spre el priviri întrebătoare. Și în aceste priviri mute, care cereau să afle impresiunile doctorului, ceti acesta și o adîncă mulțumire pentru osteneala ce-'și da de a scăpa pe tatăl ei de moarte. Atras de grațiile naive și modeste ale copilei, fu mai tîrziu cu totul captivat, când vedu că maturitate și

ce înțelepciune, ce judecată sănătoasă și ce caracter oblu și credincios erau întrunite aici, ca să facă din Cristina Dumarais în adevăr o aleasă a naturii. El ceru mîna acestei copile și o căpătă. Madame Dumarais, care rămase văduvă cu o avere foarte modestă, avea numai doi copii. Pe Cristina și pe fratele ei mai bătrîn, care era neîntreput ocupat în calitate de inginer la o cale ferată din străinătate și astfel numai rar și pentru scurtă vreme venia acasă la ai sei. De aceea ea se bucură că capătă un ginere, care este stabilit în Paris. Prin aceasta ea scăpă de singurătatea, care atât de des este partea tristă a pîrînților în vremea când mai mult au trebuință de o împregiurime veselă și iubitoare.

Din ziua în care s'a împreunat cu Cristina, gusta Pascal o fericire deservită și neurturată. După patru ani de căsătorie își adora nevasta chiar atât de mult, ca și în ziua dintîiu. Precum 'și-a fost închipuit-o, așa a aflat-o și așa promitea să și rămână: simplă, iubitoare, de temperament constant, totdeauna gata să-i facă bărbatului casa atrăgătoare, fericită să-l scie în apropierea ei, devotată și pacientă, când datorințele îl țineau departe de dînsa.

Crescînd într-o gospodărie cruțătoare și rigoroasă, neînvătă de copilă cu distracțiile, nici-cînd nu 'i-a trecut prin minte că vieța conjugală trebuie să-'i procure o existență plină de veselie. Puținele distracții, la care participa din când în când împreună cu soțul ei, îi erau deajuns, și nici-odată nu poftea

blusă albăstră, o duzină era în costumul țărănesc breton sau bearnan și în fine câțiva în burnus-ul algerian. Președintele consiliului municipal din Paris, Chautemps, încunghiat de câțiva colegi, a primit pe primari și a ordonat conducerea lor prin salele palatului, în care erau aședate trei buffete. La oarele 4^{1/2} au ieșit cu toții în piața palatului municipal, de unde au plecat aranjați după departamente în ordine alfabetică la palatul industrial. Înainte mergeau tamburii și corniștii gardei republicane cu tambur-majorii, apoi consiliul comunal din Paris, al cărui președinte Chautemps era încunghiat de primarii comunelor Bressancourt și Vaudherland, dintre care una are 30 și cealaltă 48 de locuitori, de cel mai bătrân primar din Algeria Kaid-ben-Zymula, de primul adjunct din Algier, de primarul din Tunis, de adjunctul din Hanol și de primarul din Blidah, senatorul Maugin. În rîndul departamentelor au venit mai întîiu cele din Africa-de-Nord, apoi cele din Franța continentală. Pe tot drumul său convoiul a fost aclamat de mulțimea imensă de spectatori, care cu deosebire primarilor dela frontiera orientală și din Algeria, precum și unor persoane singurate li-au făcut ovațiuni sgomotoase sau au luat prilegiu de a condamna boulangismul. Când a trecut departamentul Vaucluse s'au auzit strigări: „Jos cu Laguerre!” și la departamentul Nord: „Jos cu Boulanger și banda lui!” Începutul convoiului a parcurs calea dela palatul municipal preste „Rue de Rivoli” și „Place de la Concorde” în 5 pătrare de oară. Înaintea palatului industrial s'a postat domnul Chautemps cu consiliul parisiian, lăsând să defileze departamentele. Cătră oarele 7 intrase întreg convoiul în palat, al cărui întreg parterre era arangiat pentru banchet.

La oarele 7 și 10 minute a sosit președintele republicii din palatul Elysée însoțit de generalul Brugère, de colonelii Lichtenstein și Taulza și de comandantul Cordier, dar' fără escortă. În tot drumul a fost aclamat cu frenesie, care s'a prefăcut într-o manifestațiune monstruoasă, când dl Carnot între sunetele Marseillaise-i a intrat în sala festivă. Masa pusă pentru el, miniștri, generali, dl Alphand și colonelul Lichtenstein era aședat pe o ridicătură sub ciarornicul cel mare, față în față cu entrée-ul, de unde întreagă societatea putea vedea toată sala cea colosală cu mîile sale de capete. O oară întreagă nu se mai auzia decât zurelul cuțitelor și al furculițelor, zîngănitul paharelor și câte un strigăt: „Să trăiască Carnot!” „Să trăiască republica!” La desert a ținut președintele municipalității parisiene adunării o vorbire plină de tact, la care a răspuns președintele republicii. Carnot a încheiat ridicând paharul pentru republica unită și nedespărțită, pentru libertate și mărirea Franciei. Provoacă-rii capului statului, meserii au urmat cu însoțire. După aceea defilă primarii prelîngă masa de onoare și mulți strînsă cu cordialitate mîna dlui Carnot. O astfel de serabre frumoasă, cordială și înălțătoare nu s'a mai vădut.

La banchet au participat 13.456 de persoane, între care 11.250 de primari. Pentru banchetul monstruos s'au întrebuințat 109.000 de farfurii, care, puse preste olaltă ar da de șese-ori înălțimea turnului Eiffel. S'au folosit mai departe 75.000 de păhare și 30.000 de furculițe. S'au beut 24.347 de butelii de vin și licor, 40.000 de sticle de apă, 5000 de sifoane cu apă de Selters și St Galmier. S'au consumat 3500 chilogramme de carne,

4000 chil. de pește, 3000 litri de boullion, 3000 litri cafea, 1800 legături de ridichi, 3500 chilo de pastete, 15.000 bucăți de soufflet și 30.000 de franzele. O mie de coșerci cu poame, între care 10.000 de perșee au fost golate. Pentru pregătirea și servirea bucatelor s'au angajat 1000 de chelneri, 150 de bucătari, 100 de ajutoare, 80 de pivnițeri și 250 de alte persoane. Fiecare chelner servia la 15 persoane. Resturile banchetului le-au căpătat săracii din Paris.

Deși de ieri dimineață plouă neînterupt, totuși au venit ieri după amăzi vreo-8000 de primari în palatul Elysée, ca să salute pe Carnot. Înaintea portalului principal, în strada „du Faubourg Saint-Honoré” s'a introdus o controlă foarte riguroasă, astfel că numai primarii provăduți cu eșarpe au putut intra pe portal în curte. Primarii s'au dus în grupe mai mari până la grădina de iarnă, unde i-a primit președintele Carnot, încunghiat de miniștri și de casa militară, în grupe de câte 3—4, și a strîns aproape fiecareia mîna. Mulți au ținut alocațiuni, asigurând pe președintele despre devotamentul lor pentru republică. Din grădina de iarnă primarii s'au dus în celelalte sale ale palatului Elysée și au ieșit prin grădina pe Champs Elysées. Bufeturile puse în grădina, din cauza ploii, au rămas neatînse.

CRONICĂ.

Maiestatea Sa Monarchul s'a îndurat Preagrațios a dăru din casseta Sa privată 200 fl. pentru zidirea bisericii greco-cat. din Bonț; 100 fl. pentru zidirea bisericii, casei parohiale și școalei gr-cat. din Giolt; 100 fl. pentru zidirea școalei gr-catolice din Ilfonta-Novoselita; 200 fl. pentru zidirea bisericii, repararea casei parohiale și a școalei gr-cat. din Lase; 100 fl. pentru zidirea școalei gr-cat. din Holatinul-vechiu și 100 fl. pentru zidirea școalei gr-cat. din Terje.

Maghiarisări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Teodor Brust în „Balassa” și Gustav Adolf Schochter în „Solyom”.

Filoxera în Bratei. După ce în vilele din comuna Bratei, cotel Târnavai-mari, s'a constatat existența filoxerei, teritoriul numitei comune, prin ordonanța ministrului de agricultură, s'a pus sub carantină și s'a alăturat la grupul de carantină din Mediaș.

Situația în țările ocupate. După cum se împărtășește din Viena, scrierile răspândite de „Correspondance de l'Est” despre bande în Herțegovina sînt scornituri tendențioase. A doua-ora se răspîndesc acum asemenea faime, spre a discredita administrația de acolo.

Incendiu. Azi-dimineață între oarele 3 și 4 a izbucnit foc în nisea grajduri din strada rîului Nr. 6. Grădurile au ars cu deservire; pompierilor li-a succedat însă a localiza focul.

Tifusul în Budapesta ia dimensiuni tot mai mari. În spitalul de barace numărul bolnavilor crește pe zi ce merge. De prezent se află acolo 336 bolnavi, dintre care 320 pătinesc de tifus.

Procesul câștigătorului de loterie Farkas va da, precum se vede, prilegiu și la o schimbare de note diplomatice, deoarece firele cercetării duc până la Belgrad, unde doi complici de ai lui Farkas ocupă nise poziții foarte distinse. Se crede că la acestia se află suma ce restează din câștigul de loterie.

ca acele să fie mai dese. Cea mai mare bucurie îi era să vadă la masa ei pe mamă-sa, pe rudeniile mai apropiate și câțiva amici mai intimi de ai bărbatului, pe care îi fermeca prin amabilitatea ei nesecată.

Cu astfel de argumente se scusa Pascal în ochii ei proprii, că Cristina era așa făcînd osîndită să trăiască o viață de mănăstire. Altcum avea în adevăr și un motiv mai serios de a-și întocmi astfel viața casnică. El în curînd observase, că Cristina, care-și petrecuse fetia într'un mezzanin întunecos al unei curți strimte și dubite din strada du Rocher, înclina spre anemie și pătima și de o mică afecțiune de inimă.

Dar' Pascal nu era preste măsură îngrijat pentru aceasta, căci prin supraveghiere devotată spera că va pute înfrîna boala. În faptă i-a și succed o îmbunătățire considerabilă. Un mod de viață liniștit și liber de orice încordări, credea el că este indispensabil pentru tratamentul său medical și de aceea observa cu mare severitate această parte a programului său.

Pentru a spune tot, doctorul mai avea un motiv și mai puternic, ca cele înșirate, pentru purtarea sa. Ori-cât își iubia nevasta, mai puternică decât dragostea îi era jalușia.

Era jaluș la nebulie, deși avea toate cuvintele să nu fie. La rarele ocazii, când își ducea nevasta în societate, nu se bucura nici-decât de succesele frumșiei ei strălucitoare, ci suferia crudel sub aceste succese. Privirile admiratoare, îndreptate asupra ei, îi

păreau tot atâtea insulte, pentru care îi venia să ceară satisfacție. De aceea termină cât se poate de iute aceste „exposiții”, care credea că sînt o fraudă în drepturile lui.

Frumșiele dnei Borsier legitimau pe deplin primirea triumfală, de care a fost împărțită la intrarea ei în societate. Pêrul ei, pe care îl purta împletit într'un mod simplu adunat pe creștet, era de un blond auriu strălucitor. Când tînera femeie, seșînd într'un fotoliu despletia acest pêr, îi curgea până la pămînt, formînd un cerc larg de aur pe covor. Teint-ul ei era alb ca laptele, precum se întălnesc de regulă la femeile cu pêrul roșu, ear' splendoarea lui nefînd turburată de nici o pată, era de un efect admirabil. Ochii foarte mari întunecați și ascunși sub perdelele genelor ca de mătășă, nasul nobil format cu nările puțintel cam deschise, printr'al căror părete despărțitor la anumite efecte de lumină se vedea trandafirul incarnatului; gurița răs-fățată, care nu scia de artele parfumării, ovalul grațios al feței, al cărei farmec prin expresiunea de simplitate modestă creșcea, bustul ei plin și elegant: toate laolaltă formau un întreg, care explica adorațiunea nemăsurată a lui Pascal și până la un loc — și jalușia lui.

Doctorul Borsier își iuți pașii, ca să sosească mai iute la casa și nevasta lui. Aceasta îi spusese că-l va aștepta cetind la cămin, și în sufletul său el o vedea seșînd în fotoliu, învîlîită în peignoirul de depeluche negru, cu piciorușele răzimate de gratiile căminului.

Un principe teolog. Diarul „Politik” aduce seirea, că la facultatea de teologie din Olmütz, principele Eugen de Austria, care este major de husari în garnisoană, a făcut anul acesta examenul anului al treilea de teologie. Se scie că principele Eugen este coadjutor al mîiestrului marelui ordin cavaleresc german.

Îmormîntarea Veronicii Micle la mănăstirea Văratec. Cetim în „Universul”: Veronica Micle venise împreună cu fiica sa, domnișoara Eugenia, profesoară la Botoșani, să petreacă cîtva timp în mănăstirea Văratec, unde aerul cel curat atrage în fiecare vară mulți vizitatori. Suferia însă continuu de dureri de cap, care în ultimul timp deveniseră nesuferite. Totuși ea era în totdeauna veselă și zîmbitoare. În seara zilei de 2 August, ea se simți cam indispusă; preste noapte rîul începî să se manifeste în toată puterea lui. Toată ziua de 3 August ea rămase într'un fel de paralizie; nu mai putea spune un singur cuvînt. Ajutoare medicale i-se deteră de domni doctori Cantemir și Ursulescu, care declarară că nu este nici o speranță de scăpare. Pe la 11 oare seara ea își dădu obștescul sfîrșit. Nu pot să nu amintesc, că stărița mănăstirii, maica Eugenia Negri, s'a arătat demnă de rangul ce poartă. În tot timpul boalei, împreună cu celelalte maice, ea a dat bolnavei cele mai părintesci îngrijiri. În ziua înmormîntării, 5 August, veni din Iași cealaltă fiică, domnișoara Valeria, împreună cu dl Dr. Taussig, care crede că Veronica Micle muri de congestiune cerebrală. Pe la oara 3, în fața întregului sobor și a tuturor vizitatorilor mănăstirii, după terminarea serviciului religios, domnul Teodor G. Ermandi, student al facultății juridice din Iași, în numele studenților universitari rosti o frumoasă cuvîntare, care umplî de lacrimi ochii asistenților. D-sa schiță meritele literare ale poetei, caracterisînd totdeauna nobilele însușiri ale sufletului ei, numărîndu-o cu multă dreptate între cele dintîiu poete ale Românilor; arătă asemenea pierderea ce literatura lirică înecărcă prin moartea Veronicii Micle, care cu maturitatea vîrstei ar mai fi îmbogățit literatura. Apoi domnul Humulescu, student în teologie, a rostit al doilea discurs bine simțit. Mai multe cununi au fost depuse pe mormîntul regretatei Veronica Micle. Întreagă mănăstirea era cuprinsă de doliu.

Sinucidere. „Naționalul” dela 11 l. c. spune următoarele: Ieri pe la oarele 12 amăzi în camera Nr. 5 dela hotel Avram din strada Brîbescu-Vodă, s'a găsit împușcat în cap prin urechia dreaptă cu un revolver Mihail N. Thuas din T. Măgurele. S'au găsit și trei scrisori adresate: una antreprenorului hotelului, una soției sale la T. Măgurele și una epitropului bisericii Sf. Vineri din T. Măgurele. Secția a 4-a și parchetul fiind avisați, s'a dispus transportarea cadavrului la spitalul Brancovenesc.

Grevă într'un penitenciar. Cetim în „Românul”: În ultimul moment aflăm, că la penitenciarul Slănic s'au pus ieri în grevă 130 areștanți. Introduși în ocnă, ei s'au bari-cadat acolo, maltratînd pe lucrătorii liberi, care voiau a lucra; au împedecat ascensoarele cu care se face extracția sării, așa că lucrul salinei este cu totul suspendat. Dl Băleanu, directorul general al penitenciarelor, a plecat îndată la fața locului.

Apanagiul exregelui Milan. Numai dîilele aceste s'a regulat cîteuina apanagiului regelui Milan. După cum se împărtășește din parte competentă, consiliul de miniștri s'ersbece a luat hotărîrea, de a oferi exregelui Milan un apanagiu anual de 360.000 franci, și această hotărîre a primit sancțiunea regentei și a consiliului de stat. După cum se aude, suma de 30.000 fr. ce cade pe luna August i-s'a fost dat regelui încă la 20 l. c.

Un mod practic de a se plăti dărilor. Ministrul de finance sêrb, dl Vuici, unul din-

tre cei mai distinși economiști și financiari ai Sêrbiei, în fața greutăților ce a vădut că se întîmînă cu stringerea dărilor, a recurs la un mijloc foarte practic, de a ajuta pe locuitorii sê-și plătească dările: el a ordonat ca agenții percepatori în loc de bani să primească dela locuitorii și grău, porumb, vite, ceapă și altele, astfel că în modul acesta se sperează ca în curînd cei care au rămas în urmă cu plata să se achite, și astfel și armata să aibă de toate și să nu ducă nici o lipsă. Grănele și vitele permise în loc de bani vor fi expedate deadreptul la magazinele armatei.

Congres antropologic. Antropologii austriaci și germani sînt întruniți în acest moment în congres la Budapesta. Virchow, ilustrul fiziolog din Berlin, care ia parte la lucrările congresului, a fost obiectul unei ovațiuni entusiaste din partea colegilor sei la un banchet. Marele învîțat a răspuns toasturilor pe care i-le ridicară confrății sei, dîcînd: „E curios să auzim noi Germanii pe un teritor străin întreba: În ce măsură, voi Germanii, sînteți dispuși a recunoaște drepturile noastre? Domnilor, sînt poate perioade, în care sovinișmul isbucnesc. Dar', în fundul gîndirii noastre, în istoria nenorocirilor noastre publice aflăm lecțiunea următoare: Nu trebuie să pui mîna pe avutul altuia. Ne-am aliat cu Austriacii, cu convingerea că și ei vor să trăiască în pace și să lupte pentru binele omenirii”.

Jack, spintecătorul de pîntece. În Masoas Hill în Bromley, nu departe de Londra, s'a aflat Sămbăta trecută cadavrul mutilat al unei femei necunoscută. În localitate domnesce cea mai mare agitațiune, deoarece mutilările sînt de felul cum le face Jack, spintecătorul de pîntece din Whitechapel.

Un templu al lui Budha la Paris. Cetim în „Românul” următoarele: Preste câteva zile vizitatorii expoziției dela Paris vor pute să vadă pe piața „Invalizilor” un templu închinat lui Budha. Se lucrează la el de mai multe săptămîni și inițiativa construirii lui au luat-o cei 200 budhaști ce sînt în Paris. Când nu va fi serviciu divin, va pute să intre orice European în biserică. Templul este făcut după planul inginerului Dumortier, care pe vremea lui Paul Bert a fost însărcinat să studieze în India bisericile budhaiste. Biserica pe din afară are inscripțiunea: „Conacul marelui liniștit”, și este construită în forma unui T. În mijloc, unde lungimea este mai mare, are două uși. În fund e sanctuarul, unde este aședat la o înălțime mare altarul, înaintea căruia sînt 15 statue de lemn și suflete în aur. În vîrf al altarului tronează trinitatea budhaistă. Încolo nu mai prea sînt lucruri de vădut în biserică. Budha nu iubia nici luxul, nici decorurile. Pe păriți sînt numai câteva tablouri desemnate de pictorii indiani. Ele ne reprezintă câteva scene din iadul budhaist. Astfel într'una se poate vedea cum un păcătos se apropie de judecătoria sei, a căror sentență este scrisă pe pergamentul ce-l țin în gură. Condamnatul la iad făcuse păcatul de a fi tăiat un cocoș, un porc și un căne, ceea-ce legile nu permit decât persoanelor sînte, magilor. Mai mulți draci stau împregiurî osînditului și-l spintecă cu nise cuțite mari, ear' carnea corpului seu o aruncă cînelui, porcului și cocoșului. Cea mai frumoasă parte a acestui templu este deal-fel fațada lucrată numai în lemn aurit, și care a fost adus aici deadreptul din pădurea Than Hoa.

Un incendiu îngrozitor în Belgia. Un foc colosal a izbucnit la Schaerbeek (Belgia) Sămbăta spre Duminecă noaptea. Era la trei oare dimineață, când un trecător vădî isbucnind flăcări dintr'o prăvălie din catul de jos al casei care formează colțul dintre str. Iosefat și Vițquîn, unde era o bucatărie. Când trecătorul dădea alarmă, focul întîndîndu-se cu o repezițiune ne mai pomenită, se urcase în sus. Cele trei caturi ale casei fură în flă-

de liniștită, încât Pascal auzi fiecare cuvînt al birjarului.

— Madame, madame! Am sosit. — Apoi vorbind cu sine: Doarme ca un vezure. — He, Madame! strigă el încă odată. Dar adormita nu se mișcă. — Veți, asta-i somn sănătos! Sau doară a plecat pe cealaltă lume? N'ar fi rău! Unde sê gălesc eu acum o farmacie deschisă.

Și bietul om se părea că se află în mare perplexitate.

— Ce e? — întrebă Pascal apropiindu-se. — Eu sînt medic.

— Ei ce bine! Am adus o femeie, care nu voese să se scoboare din trăsura și nu se mișcă.

Pascal se plecă în interiorul trăsuri și vădî în perinile ei în deservirșită nemișcare o femeie cu fața acoperită cu un voal negru și des.

El o prinse de mînă și degetele lui exercitate căutară sub mînușa fină pulsul. Arterea nu bătea.

— Hm! făcu el. Sê fie oare mai mult ca un atac de delir. Birjar, vino cu un felinar încoace.

Birjarul ascultă. Lumina slăbuță, aruncată de felinar în cupeu, lăsă să se observe, că persoana din lăuntru era încă tîneră. Ea purta o haină închisă și era învîlîită într'o manta mare de postav.

(Va urma.)

cări. Atunci se petrecură scene mișcătoare. Deșteptări în grabă de fumul care îi înăbușea și întunecase tot, chirișii casei, — 14 la număr, — se aruncară pe ferestri dela înălțime, deoarece-ce trecerea era tăiată din partea scării. Nebuni de spaimă, nenorociti n'ășteptară sosirea ajutoarelor. Un chiriș dela catul al doilea, Charles Deca, sări cel dintîiu. El cădî du ferice în picioare și nu suferi leșiuni grave. Dar' nu tot așa a fost cu cealaltă. O femeie de vre-o patruzeci de ani, femeia Hebbelink, din catul al treilea vor să sară și ea. Sări în adevăr, dar' se sfărîmă de trotoar. Ea muri pe loc. Bărbatul ei sări după dînsa. El se lovi așa, încât a murit preste câteva oare, cu capul zdrobit. Cei doi copii ai lor, Otto și Francisc, în vîrstă unul de 15 ani, ear' altul de 13 ani, au scăpat mai ușor; al doilea e cu coastele rupte. Dna Hermans, nevasta unui comisionar, a sărit și ea dela catul al 3-lea în stradă. Nenorocita s'a frînt cu deservire mîinile și picioarele. Are leșiuni interne foarte grave. Cei trei copii ai ei, Iosif de 15 ani, Alfons de 14 ani și Petre, un copil de 4 ani, au fost prinși în stradă pe nise covoare întinse de vecini. Ei totuși sînt puțin răniți. Brutarul Hautmeyers și cu nevasta-sa au sărit de pe balconul catului I. Bărbatul nu s'a rînit deloc. Dar' soția, care era grea din cauza emoției născu preste o oară o fetiță foarte sănătoasă. Mai mulți alții s'au rînit greu. Venind ajutoare, focul s'a sfîns. Pagubele materiale sînt mari.

De ale timpului. Presiunea aerului a cădut încălta, minimul (735—740) se extinde preste Marea-nordică, maximul (760—765) preste Italia. Temperatura s'a schimbat în mod neregulat. După institutul meteorologic central din Ungaria, pe viitor are să fie timp senin și cald cu vînturi sudice, ear' mîitîrdui se va tulbura timpul.

Concurența de copii, arangiată de societatea igienică din Sibiu.

Pentru promovarea educațiunii fiseice-igienice a copiilor, arangiază societatea igienică la 13 Septembrie st. n. oarele 10 dimineață în sala cea mare a palatului comitatens o concurență de copii cu premii, la care se vor admite copii din comitatul Sibiuului în etate dela 1 până la 5 ani.

Premiile generale pentru copii dela 1 până la 5 ani, care sînt mai sănătoși și mai bine desvoltați sînt: Premiul I. 5 galbini (donați de Magnificența Sa dl comite-suprem contele Andreiu Bethlen); premiul II. 3 galbini; premiul III. 2 galbini.

Premiile speciale pentru copii de 1, 2, 3, 4 și 5 ani câte un premiu. Premiul I. 5 fl. în argint; premiul II. 3 fl. în argint.

Dispozițiuni generale. 1. După deschiderea concurenței copiii concurenți vor fi vizitați cu intervențiune medicală, eventual vor fi cumpențiți, măsurați, și dacă va fi necesar, și căutați mai cu deamăruntul. Numele și etatea copilului, precum și numele, și caracterul, și starea materială a părinților vor fi luate la protocol. Se poate cere și prezentarea extrasului matricular (cartea de botez).

2. După vizitarea copilului, supra-veghietorilor lui le stă liber a se depărta cu el din local.

3. După-ce frecuența insinuărilor se va micșora, se va anunța încheierea concurenței cu termin de 1/2 oară, făcîndu-se totodată cunoscut, când se va publica rezultatul și când se vor împărți premiile.

4. Cu fiecare copil concurent au intrare liberă două persoane, asemenea au intrare liberă și membrii societății igienice în localul de concurență. Toți ceialalți vizitatori au să-și scoată bilete de intrare à 10 cr. de persoană.

5. Juriul (compus din 10 membri, domni și doamne) la decernarea premiilor are să iee în considerare în prima linie copiii din părinți săraci, și anume cel puțin a treia parte a premiilor trebuie conferită copiilor dela sate, dar' numai cu condițiunea, dacă aceia în privința sanitară vor corăspunde recerînțelor generale.

6. Insinuare specială la concurență nu se recere, ci numai în ziua concurenței au reflectanții să se însinue la servitorul postat la poarta palatului comitatens, care le va da bilete numeritate. Reflectanții vor fi chemați apoi în sala de concurență după rîndul în care s'au însinuat.

Sibiu, în 23 August n. 1889.

Comitetul.

Nr. 264/1889.

[764] 1-3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea unui post de învățător la școala civilă de fete cu internat a „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, prin aceasta se eserie concurs nou cu termenul până la 15 Septembrie n. a. c.

Doritorii de a ocupa acest post, au să prezente următoarele documente:

- atestat de botez;
- document despre cualificațiunea cerută prin legea statului (§. 103 Art. de lege XXXVIII. din 1868) pentru ocuparea de posturi de învățători la școalele civile;
- arătare în scris despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- o arătare în scris despre studiile pregătitoare și despre ocupațiunea de până acum;
- arătarea specialității pentru care sunt pregătiți cu deosebire, și
- fiind limba română limba de propunere, să dovedească că posed perfect limba română în vorbire și în scriere.

Concurentul ales se obligă a propune până la maximul de 30 oare pe săptămână.

Cu postul ce este de a se ocupa sunt următoarele beneficii:

- salar anual de 700 fl. v. a.;
- bani de cuartir 150 fl. v. a. pe an.

În lipsa de concurenți deplin cualificați de parte bărbătească, comitetul își rezervă a reflecta și pentru acest post la concurenți de partea femeiască cu cualificațiunea cerută prin legea statului.

Din ședința comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, ținută în Sibiiu la 22 August 1889.

G. Baritiu,
președinte.

Dr. I. Crisian,
secretar II.

Curs de moșit.

În urma ordinațiunii înaltului minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică Nr. 3255, se deschide la 1 Oct. 1889 pentru anul acesta, semestrul de iarnă, la institutul de moșit din Sibiiu un curs de moșit cu durată de cinci luni. Înscrierea elevilor se face dela 1 până la 15 Oct. a. c. în strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 27, prelungă prezentarea atestatului de moralitate și a extrasului de botez.

Sibiiu, 1 Aug. n. 1889.

Direcțiunea.

Pentru a face posibilă și persoanelor mai sărace din populațiunea rurală cualificarea de moșe, direcțiunea dă cuartir gratuit la 10 eleve pentru durată cursului. Reflectantele să se adreseze prin scrisoare sau în persoană la direcțiune, strada Poplăcii (Quergasse) Nr. 27. [762] 2-4

Nu e medicament secret!
De 12 ani s'a dovedit ca cel mai bun!

Uleul de urechi

al medicului-superior de stab

Dr. G. Schmidt

vindecă iute și radical surdita temporară, curgerea urechilor, junghiu-rile din urechi, chiar și în casurile cele mai vechi și mai cerbicoase. Molestul ținut al urechilor și auzul greu se vindecă numai decât, după cum dovedesc mii de ateste originale. — Prețul unui flacon cu instrucțiunea întrebuițării fl. 2. — Se capătă în farmaciile cele mai renumite. — În farmacia lui C. Haubner, Viena, I. Am Hofe Nr. 6. În Agram la farmacistul Ed. de Tomay. [732] 24

Noutăți internaționale contimporane.**Turnul Eiffel drept cassetă de hârtie**

gata de a se compune 40 cm. înalt; conține: 80/100 coale hârtie de epistole fină albă și plicuri, în galeria din sus un vas de negreală, din jos la talpă în patru câmpuri prospecte dela expoziția din Paris. Prețul fl. 2.20.

Turnul Eiffel drept dulap de clădire

pentru băieți mai în etate și pentru oameni mari. În dulapul mare și firm se află 70 părți singurate de lemn și de materie tare de pele, cu care ori-care mână încâtva mai dexteră poate să compună turnul. Pe coperiș se află titlul în colorii pline de efect, modelul turnului și date de mărime comparatoare tipărite de 12 alte clădiri distinse din lume. Foarte frumos. Înalt de 1 metru 70 cm. și e tocmai modelul turnului celui adevărat. Prețul fl. 4.20.

Turnul Eiffel drept mapă de modelare,

conține 6 coale de carton pentru tăiere și model.

Prețul 50 cr.

1 exemplar din toate 3 edițiile pentru fl. 6.

Nou vals,

de Ioanovici

„Iubită vieață a României“.

Vals, prețul 1 fl.

Prelungă trimiterea înainte a prețului urmează expedarea francată.

Se expedază cu rambursă postală prin negustoria și librăria de cărți a lui Polátsék din Timișoara. [739] 10-10

P. T.

Recomand

depositul meu de ghete

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra celor mai **noue ghete** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghete bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

Totodată atrag atențiunea asupra **neîntrecutei mele alifii de bătători** și asupra **excelentei alifii de degerături**.

M. Bachholzky.

Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 35-52

„Tuberculosă“ „Asthma“

Phisic. Oftic. Lipsă de respirațiune.

Catar bronchial cronic

boale de plămâni treceau preste tot de incurabile; dar' acum s'a dovedit neîndoelnic lor curabilitate în toate casurile. — Ateste despre acest lucru la aparență de necredut dela profesori de universitate, dela doctori în medicină și un număr puternic de adrese de mulțumită pline de bucurie dela cei curați stau fiecărui la dispoziție în copie autentică, gratuit și franco. — Succesele de cură strălucite și durabile, dovedite prin ateste, chiar și acolo, unde altevea nu a mai ajutat nimic, prin întrebuițarea

Exhalațiunii de gasuri (Rectal-Injection)

consistă în grabnica dispărere a tusei, a flegmei, a frigurilor, a asudării de noapte, a lipsei de respirațiune etc., în reîntoarcerea promptă a somnului sănătos, în pofta de mâncare și în creșterea greutatei corpului chiar până la 6 chilo în 6 săptămâni. — Procesul boalei înceată cu deservire chiar și în casuri desperate.

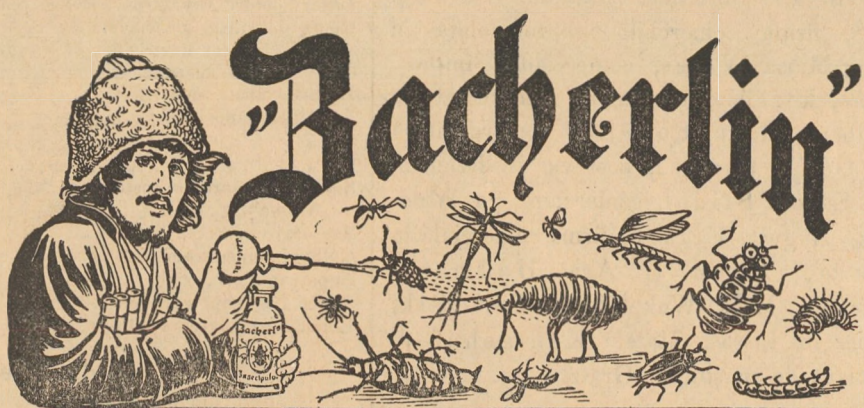
Acestor succese de cură notorie nu rămâne decât a alătura observa-rea: „Nici un bolnav de plămâni“ se nu trăgăneze cu aplicarea curei de exhalațiune. — Cura nu e molestătoare, nici distrugătoare, și e garantată fără boale de consecuță. — Aparatul de exhalațiune de gas c. r. priv. (Rectal-Injector) pentru medicii și pentru întrebuițare proprie, cu îndrumări și apertinențe pentru producerea gasului fl. 8.—, cu casometru fl. 10.— bani gata ori cu rambursă postală.

Dr. medic. Altmann,
Viena, VII. Mariahilferstrasse nr. 70.

Mănăstirea Benedictinilor, Seckau I. Knittelfeld în Stiria, 29 Iulie 1888.

Stimabile Domnule Doctor!
De un an încoace sîntem în posesiunea renumitului D-tale aparat de exhalațiune de gas, acela nu numai aici s'a adevărat de excelent, ci și în alte mănăstiri ale congregațiunii noastre.

Cu distinsă stimă
Pater Placidus Berner, O. S. B.

cel mai excelent mijloc contra tuturor insectelor

de un efect în adevăr uimitor, omoară tot soiul de insecte iute și sigur, ne mai rămânând nici urmă de ele.

Distruge total stelnițele (proșnițele) și purecii.

Curăță bucătăriile de goangele așa numite șvabi.

Delătură la moment toate moliile stricăcioase.

Ne scapă mai curînd de turmentarea muscelor.

Scutesce animalele domestice de tot felul de parasiți și de boalele cauate de acestia.

Curăță total și sigur capul de păduchi etc.

[700] 10-12

A se observa cu acurateță: Ceca-ce se vinde învêlit simplu în hârtie, nici-când nu este specialitate de a lui Zacherl.

Numai în sticle originale se capătă veritabil și ieftin în depositul principal:

I. Zacherl, Viena I., Goldschmiedgasse 2.

În localitățile numite mai jos:

Abrud.
Aind.
Alba-Inlia.
Bistrița.
Blaj.
Borszék.
Brașov.
Chezdi-Osorheiu.
Cine-Sereda.
Cine-Simleu.
Cine-Carclău.
Cine-mare.
Cisnădie.

Cluj.
Cohalm.
Cristurul-săcense.
Câmpeni.
Dej.
Deva.
Elisabetopol.
Eted.
Făgăraș.
Gherban.
Gherla.
György-St.-Miclăuș.
Hațeg.

Hodmoș-Osorheiu.
Huiedin.
Hunedoara.
Medias.
Mernia.
Mănăsturul-unguresc.
Odorheiu.
Orăștie.
Petroșeni.
Reghinul-săcense.
Roșia-montană.
Rășnov.
Sebeșul-săcense.

Sepsi-St.-Giorgiu.
Sighișoara.
Simeria (Piski).
Seica-mare.
Sercăia.
Teaca.
Teiuș.
Tulghieș.
Turda.
Uzon.
Valea-mare.
Vâlcele.
Zlatna.

În celelalte orașe din Transilvania și pe sate se află depozite de „Zacherlin“ acolo, unde sînt afișate placate cu „Zacherlin“.

Institutul tipografic în Sibiiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca poporală a „TRIBUNEI“.

- Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
- Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Colăcărutul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Blăstēm de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Cenușotca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Prietenul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
- Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Sgărcitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nusciu-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Rusalin pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiali. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
- O sută de ani.** De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vîndătorilor, se dă rabatul cuvenit.